

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषत्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ – ୫)

108 Upanishad (Vol – 5)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ୍, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ଯୋଗ ଉପନିଷଦ

(Yoga Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

କ୍ଷୁରିକା ଉପନିଷଦ

(Kshurikopanishat / Kshurikaa Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଡରଶୀସେନ ମେହେର

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ ତରଣୀସେନ ମେହେର

ବଲାଙ୍ଗୀର, ଓଡ଼ିଶା,

mehrtaranisen1@gmail.com

ସୁରିକୋପନିଷତ୍ / ସୁରିକା ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ସୁରିକୋପନିଷତ୍ ॥

କୈବଲ୍ୟନାତୀକାନ୍ତସ୍ଥପରାଭୁମିନିବାସିନମ୍ ।

ସୁରିକୋପନିଷଦ୍ୟୋଗଭାସୁରଂ ରାମମାଣ୍ଡୟେ ॥

ଓଁ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମିଦଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଦତ୍ୟତେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମେବାବଶିଷ୍ୟତେ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ଓଁ ସୁରିକାଂ ସଂପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମି ଧାରଣାଂ ଯୋଗସିଦ୍ଧୟେ ।

ୟାଂ ପ୍ରାପ୍ୟ ନ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଯୋଗୟୁକ୍ତଃ ସ ଜାୟତେ ॥

ବେଦତତ୍ତ୍ୱାର୍ଥବିହିତଂ ଯଥୋକ୍ତଂ ହି ସ୍ୱୟଂଭୁବା ॥ ୧ ॥

ନିଃଶବ୍ଦଂ ଦେଶମାସ୍ଥାୟ ତତ୍ରାସନମବସ୍ଥିତଃ ।

କୁର୍ମୋଽଙ୍ଗାନୀବ ସଂହୃତ୍ୟ ମନୋ ହୃଦି ନିରୁଧ୍ୟ ଚ ॥ ୨ ॥

ମାତ୍ରାଦ୍ୱାଦଶୟୋଗେନ ପ୍ରଣବେନ ଶନୈଃ ଶନୈଃ ।

ପୂର୍ଯ୍ୟେସ୍ତର୍ବମାତ୍ମାନଂ ସର୍ବଦ୍ୱାରାନ୍ନିରୁଧ୍ୟ ଚ ॥ ୩ ॥

ଉରୋମୁଖକଟିଗ୍ରୀବଂ କିଂଚିଦ୍ୱୟମୁନ୍ନତମ୍ ।

ପ୍ରାଶାନ୍ସଂଚାରୟେତ୍ସ୍ଥିନ୍ନାସାଭ୍ୟନ୍ତରଚାରିଣଃ ॥ ୪ ॥

ଭୂତ୍ୱା ତତ୍ର ଗତଃ ପ୍ରାଣଃ ଶନୈରଥ ସମୁସ୍ତଜେତ୍ ॥ ୫ ॥

ସ୍ଥିରମାତ୍ରାଦୃତଂ କୃତ୍ୱା ଅକ୍ଷୁଷ୍ଟେନ ସମାହିତଃ ।
ଦ୍ୱେ ତୁ ଗୁଲ୍ଫେ ପ୍ରକୁର୍ବୀତ ଜଙ୍ଘେ ଚୈବ ତ୍ରୟସ୍ତୟଃ ॥
ଦ୍ୱେ ଜାନୁନୀ ତଥୋରୁଭ୍ୟାଂ ଗୁଦେ ଶିଶ୍ନେ ତ୍ରୟସ୍ତୟଃ ॥ ୭ ॥

ବାୟୋରାୟତନଂ ଚାତ୍ର ନାଭିଦେଶେ ସମାଗ୍ରୟେତ୍ ।
ତତ୍ର ନାତୀ ସୁଷୁମ୍ନା ତୁ ନାତୀଭିର୍ବହୁଭିର୍ବୃତା ॥
ଅଶ୍ୱରକ୍ତାଶ୍ଚ ପୀତାଶ୍ଚ କୃଷ୍ଣାସ୍ତ୍ରାପ୍ରବିଲୋହିତାଃ ॥ ୮ ॥

ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମାଂ ଚ ତନ୍ମୁଂ ଚ ଶୁକ୍ଳାଂ ନାତୀଂ ସମାଗ୍ରୟେତ୍ ।
ତତଃ ସଂଚାରୟେତ୍-ପ୍ରାଣାନୁର୍ଣ୍ଣନାଭୀବ ତନ୍ତୁନା ॥ ୮ ॥

ତତୋ ରକ୍ତୋପ୍ଲାଭାସଂ ପୁରୁଷାୟତନଂ ମହତ୍ ।
ଦହରଂ ପୁଣ୍ଡରୀକେତି ବେଦାନ୍ତେଷୁ ନିଗଦ୍ୟତେ ॥
ତଦ୍-ଭିତ୍ତ୍ୱା କଣ୍ଠମାୟାତି ତାଂ ନାତୀଂ ପୂରୟନ୍ୟତଃ ॥ ୯ ॥

ମନସସ୍ତୁ କ୍ଷୁରଂ ଗୃହ୍ୟ ସୁତୀକ୍ଷ୍ଣଂ ବୁଦ୍ଧିନିର୍ମଳମ୍ ।
ପାଦସ୍ୟୋପରି ମର୍ମଜ୍ୟ ତଦ୍ରୂପଂ ନାମ କୃତ୍ୱୟେତ୍ ॥ ୧୦ ॥

ମନୋଦ୍ୱାରେଣ ତୀକ୍ଷ୍ଣେନ ଯୋଗମାଶ୍ରିତ୍ୟ ନିତ୍ୟଶଃ ।
ଇନ୍ଦ୍ରବଜ୍ର ଇତି ପ୍ରୋକ୍ତଂ ମର୍ମଜଞ୍ଜାନୁକୀର୍ତ୍ତନମ୍ ॥
ତଦ୍ୟାନବଲୟୋଗେନ ଧାରଣାଭିର୍ନିକୃତ୍ୱୟେତ୍ ॥ ୧୧ ॥

ଉରୋର୍ମଧ୍ୟେ ତୁ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟ ମର୍ମପ୍ରାଣବିମୋଚନମ୍ ।
ଚତୁରଭ୍ୟାସୟୋଗେନ ହିମେଦନଭିଶଙ୍କିତଃ ॥ ୧୨ ॥

ତତଃ କଣ୍ଠାନ୍ତରେ ଯୋଗୀ ସମୂହଂ ନାତିସଂଚୟମ୍ ।
ଏକୋଽରଂ ନାତିଶତଂ ତାସାଂ ମଧ୍ୟେ ବରାଃ ସ୍ଥୁତାଃ ॥ ୧୩ ॥

ଇତା ରକ୍ଷତୁ ବାମେନ ପିଙ୍ଗା ଦକ୍ଷିଣେନ ତୁ ।
ତୟୋର୍ମଧ୍ୟେ ବରଂ ସ୍ଥାନଂ ଯୁସ୍ତଂ ବେଦ ସ ବେଦବିତ୍ ॥ ୧୪ ॥

ସୁଷୁମ୍ନା ତୁ ପରେ ଲୀନା ବିରଜା ବ୍ରହ୍ମରୂପିଣୀ ।
ଦ୍ଵାସପ୍ତତିସହସ୍ରାଣି ପ୍ରତି ନାତୀଷୁ ତୈତିଲମ୍ ॥
ହିଦ୍ୟନ୍ତେ ଧ୍ୟାନୟୋଗେନ ସୁଷୁମ୍ନୈକା ନ ହିଦ୍ୟତେ ॥ ୧୫ ॥

ୟୋଗନିର୍ମଲଧାରେଣ ସୁରେଶାମଲବର୍ଚସା ।
ହିନ୍ଦେନ୍ନାତୀଶତଂ ଧୀରଃ ପ୍ରଭାବାଦିହ ଜନ୍ମନି ॥ ୧୬ ॥

ଜାତୀପୁଷ୍ପସମାୟୋଗୈର୍ଯ୍ୟଥା ବାସ୍ୟନ୍ତି ତୈତିଲମ୍ ।
ଏବଂ ଶୁଭାଶୁଭୈର୍ଭାବୈଃ ସା ନାତୀ ତାଂ ବିଭାବୟେତ୍ ॥ ୧୭ ॥

ତଦ୍-ଭାବିତାଃ ପ୍ରପଦ୍ୟନ୍ତେ ପୁନର୍ଜନ୍ମବିବାର୍ଜିତାଃ ॥ ୧୮ ॥

ତତୋ ବିଦିତଚିତ୍ତସ୍ତୁ ନିଃଶବ୍ଦଂ ଦେଶମାସ୍ଥିତଃ ।
ନିଃସଙ୍ଗସ୍ତତ୍ତ୍ଵୟୋଗଜ୍ଞୋ ନିରପେକ୍ଷଃ ଶନୈଃ ଶନୈଃ ॥ ୧୯ ॥

ପାଶଂ ଛିତ୍ତ୍ଵା ଯଥା ହଂସୋ ନିର୍ବିଶଙ୍କଃ ଖମୁକ୍ରମେତ୍ ।
ଛିନ୍ନପାଶସ୍ତଥା ଜୀବଃ ସଂସାରଂ ତରତେ ସଦା ॥ ୨୦ ॥

ଯଥା ନିର୍ବାଣକାଳେ ତୁ ଦୀପୋ ଦକ୍ଷ୍ମା ଲୟଂ ବ୍ରଜେତ୍ ।
ତଥା ସର୍ବାଣି କର୍ମାଣି ଯୋଗୀ ଦକ୍ଷ୍ମା ଲୟଂ ବ୍ରଜେତ୍ ॥ ୨୧ ॥

ପ୍ରାଣାୟାମସୁତୀକ୍ଷ୍ଣେନ ମାତ୍ରାଧାରେଣ ଯୋଗବିତ୍ ।
ବୈରାଗ୍ୟୋପଲବ୍ଧୃଷ୍ଟେନ ଛିତ୍ତ୍ଵା ତନ୍ମଂ ନ ବଧ୍ୟତେ ॥ ୨୨ ॥

ଅମୃତତ୍ୱଂ ସମାପ୍ନୋତି ଯଦା କାମାତ୍-ପ୍ରମୁଚ୍ୟତେ ।

ସର୍ବେଷାମିନ୍ଦ୍ରିୟକ୍ଳେଷାଂ ତନ୍ତ୍ରଂ ନ ବଧ୍ୟତେ ଛିନ୍ନଂ ତନ୍ତ୍ରଂ ନ ବଧ୍ୟତ ଇତି ॥ ୨୩ ॥

ଓଁ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମିଦଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଦତ୍ୟତେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମେବାବଶିଷ୍ୟତେ ॥

ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି ସୁରିକୋପନିଷସମ୍ପାଦ୍ୟା ॥

